

ПОБЕДА НАД СТРАХА

„В любовта няма страх,
но съвършената любов
пропъжда страха,
защото страхът има
в себе си наказание
и който се страхува,
не е усъвършенстван
в любовта.“ (1Йоан 4:18)

Най-силното оръжие,
което дяволът използва,
е страхът, а най -силното
оръжие, което Бог
използва, е вярата.
Вярата и страхът са
напълно противоположни.
Не можете да се движите
във вярата, когато
присъства страхът.
И страхът напуска там,
където присъства вярата.

Някои хора се страхуват от това, че ще умрат рано. Други хора се страхуват от провал. Някои хора се страхуват да летят със самолети. Има хора, които се страхуват от бедността.

Хората постоянно се страхуват от нещо, защото **страхът- това е дух**. Но ние знаем, че Божието желание е да живеем над всеки страх.

Писанието ни казва: в 2 Тимотей 1: 7:

„Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение.“

Има естествен страх. Това е нормално и приемливо. Трябва да разберем, че ако застанем пред голям камион на пътя и не се уплашим ... той просто ще ни прегази.

Но нека разгледаме този вид страх, който е вдъхновен от дявола.

Забележете, че всеки път, когато Бог идваше при някого, първото нещо, което винаги казваше е: „Не бой се.“

Страхът обикновено атакува чрез сетивата. Очите ви могат да видят нещо страшно. Например, вървите късно вечерта и изведнъж виждате преминаваща сянка, може би всъщност някой е притичал, но духът на страха в миг на око ще ви покаже картина на възможна опасност. **Страхът е дух.** Той може да бъде предизвикан дори от миризма. Например, да предположим, че летите в самолет на височина 10 000 метра. И изведнъж започвате да усещате миризмата на горене, веднага страхът прониква в нервната ви система. **Страхът идва чрез сетивата ни. Следователно, за да победим страха, ние трябва да излезем извън рамките на нашите сетива. И това вече е сферата на вярата.**

И така, как да победим страха? Необходимо е да се издигнем във вярата. Защото вярата е над страха. Вярата е реална.

И страхът е реален. Така че, когато почувстваме страх, трябва да се изправим в словото Божие и да го използваме, за да победим страха, който ни атакува. Преди дяволът да ни удари, първото нещо, което прави, е да ни изпрати дух на страх.

Той ще ни каже, когато сме болни, че имаме рак или склероза, и всякви други лоши неща. И веднага щом чуем това, в душата ни възниква страх. За да преодолеем това, ние трябва да победим духа на страха чрез вяра. И второ, да отхвърлим чрез Божието Слово това, което ни плаши.

Преди да дойде дяволът, той изпраща страх. Преди да дойде Бог, Той изпраща вяра. Затова Бог казва: „Вярвайте винаги“, защото доверието в Бог отваря вратата на Божията сила. **Където има вяра, там идва Бог. Вярата привлича Бога, докато страхът привлича дявола.**

Нека си спомним случката от Марк 4:35-41, когато учениците на Христос се уплашиха от бушуващата буря сред езерото и мислеха, че ще загинат. Забележете, че Господ им беше казал „Да преминем на отвъдната страна“. Той ясно отбелязва крайният момент. Така че, защо понякога си мислим, че няма да доплуваме и ще се удавим?

Защо в главата ни идват мисли, че няма да стигнем до другият бряг? Страхът ни рисува картина на унищожение. Но ние трябва да знаем, че няма значение какво прави и казва дяволът. Няма значение какво е посял в нас. Трябва да вярваме, че определено ще преминем на другата страна!

Бог ще се бори за нас и ние трябва да вярваме, че Той ще победи врага. Ще има атаки, бури със сигурност ще дойдат, но помнете, нашият Капитан държи всичко в ръцете си.

Както учениците на Христос Му казаха: “Учителю, не те ли е грижа, че загиваме?”, така и ние често пъти Му казваме: “Господи, все едно ли Ти е за мен? Защо допускаш това да ми се случи? ” Когато казваме такива неща на Бог, Той няма да ни отговори. Когато учениците упрекнаха Господ, Той не им отговори, а просто каза на бурята: “Мълчи! Утихни!”

След това се обърна към тях и ги попита: “Защо сте тъй страхливи? Още ли нямате вяра?”

Страхът и вярата не могат да обитават едновременно в тялото. Ние не трябва да позволяваме на страха да ни обземе.

Ние трябва да бъдем завладяни от вярата. Защото отсъствието на вярата- това е наличието на страх. А отсъствието на страх е наличието на вярата. Бог ни казва: “Не бой се! Не се смущавай! Дерзай! Имай мир! Вярвай!” Защото Той разбира как дяволът прониква в живота на вярващия чрез страх. Невъзможно е да угодим на Бог, докато сме в страх. Забележете, че в Откровение 21: 8, страхливците са отбелязани на първо място.

Ние всеки ден трябва да отхвърляме духа на страха, който ни напада, за да ни попречи да изпълняваме Божиата воля в живота ни. Трябва да молим Святия Дух да унищожи духа на страха, който може да се крие някъде в душата ни, за да възпрепятства Божиата сила. Трябва да започнем да действаме над страха, над съмнението, винаги да се движим с вяра.

Но вярата е и действие. Действието ни трябва да покаже, че имаме вяра. Защото вярата без дела е мъртва! Ако искаме да ходим с Бог, трябва да се научим да вярваме в невъзможното. Трябва да се научим да вярваме в това, което изглежда дори безсмислено. Трябва да се научим да вярваме в неща, които противоречат на обичайното ни мислене.

Има хора, които винаги се страхуват от всичко.

Но Библията казва, че Този, който е в нас, е по -голям от този, който е в света. С други думи, Бог в нас е по силен, отколкото дяволът в света. Ние трябва да вярваме в словото на Всемогъщия Бог. Трябва да изберем да ходим с Бога.

Да изберем да вярваме, че Той върви с нас и да изберем да вярваме, че сме победители.

Гласът на страха е много силен, а гласът на вярата е много тих, затова изглежда, че страхът е по -голям от вярата. Но ние трябва да се изправим с вяра и да забраним този страх да ни докосва, защото той ни задържа. Той блокира силата на Бога. Страхът връзва нас и връзва ръцете на Бога, кара нашия Бог да изглежда безсилен в живота ни. Не позволявайте на демоните да ви плашат, отрежете връзките на въжетата, с които ви връзват! Когато е тъмно наоколо и небето сякаш е изпълнено с олово, когато нашите молитви сякаш не си проправят път към Божия престол, а врагът на човешките души ни шепне, че всичко е напразно и няма надежда - време е да се уповаваме на Господ, на Неговата вяроност. Време е да действаме с вяра. Щастлив е човекът, който е положил всичките си надежди на Бог, защото той никога няма да се посрами.

Помнете, че за нашия Бог няма нищо трудно, нищо невъзможно! Каквото и да е използвал дяволът за да ни спре, трябва да знаем и да вярваме, че нашият Бог е по -голям от всеки проблем. Нищо не е твърде трудно за Него. Да се доверим на Бог за невъзможното! Да победим страховете си с вяра.

И винаги да помним, че Този, който е в нас, е по -голям от този, който е в света. Страховете трябва да отстъпят пред нашата вяра. Ние сме призвани от Бога да бъдем победители!

Превод: Светлина за теб